

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

27 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpat și de către avocatul acestuia Malai Tatiana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Pașcan Sergiu xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 31.07.2019-24.09.2019
2. *instanța de apel*: 16.10.2019-04.12.2019
3. *instanța de recurs*: 31.01.2020 - 27.05.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni sediul Central din 24 septembrie 2019, Pașcan Sergiu xxxxx a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa cu amendă în mărime de 700 (șapte sute) unități convenționale, echivalentul a 35000 (treizeci și cinci mii) lei.

S-a explicat lui Pașcan Sergiu că, în temeiul art.64 alin.(3¹) Cod penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult trei zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

În baza art.85, 87 Cod penal, pedepsele stabilite prin sentința Judecătoriei Căușeni din 15 decembrie 2014, sub forma de închisoare pe un termen de 5 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 5 ani, și cea aplicată prin prezenta sentință sub formă de amendă în mărime de 700 (șapte sute) unități convenționale, se vor executa separat.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Pașcan Sergiu xxxxx într-o perioadă nedeterminată de timp, până la data de 17.05.2018, acționând împreună și de comun acord cu o persoană în privința căreia cauza a fost disjunsă într-o procedură separată, precum și cu alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, intenționat, urmărind scopul deținerii documentelor oficiale false, a deținut un formular de rețetă nr. 1, pentru prescrierea și eliberarea medicamentelor, aprobat

prin Ordinul Ministerului Sănătății nr.960 din 01.10.2012, care constituie documente oficiale și acordă dreptul la procurarea medicamentelor din farmacii.

Ulterior, la data de 17.05.2018, continuându-și acțiunile sale infracționale, Pașcan Sergiu, intenționat, urmărind scopul folosirii documentelor oficiale false și anume a formularelor de rețetă nr.1, pentru prescrierea și eliberarea medicamentelor, aprobat prin Ordinul Ministerului Sănătății nr.960 din 01.10.2012, s-a deplasat la farmacia "Orient", amplasată în or. Căușeni, str. Ana și Alexandru 1A, unde a prezentat farmacistului formularul de rețetă nr. 1, pentru prescrierea și eliberarea medicamentelor, pe numele xxxxx, pe care a fost aplicată semnătura și ștampila medicului V. Panfilov, în baza căreia au fost eliberate 20 de capsule-pastile Tramadol.

Potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/I-R-4513 din 24.01.2019, formularul de rețetă eliberat la data de 11.05.2018 pe numele xxxxx, pentru Tramadol, este confecționată din hârtie simplă, cu folosirea aparatelor computerizate multiplicative cu imprimantă Jet Cerneală la aplicarea liniaturilor rubricilor și a textelor de tipar, nu la întreprinderea specializată în confecționarea blanchetelor de documente autentice de acest tip.

Organul de urmărire penală a calificat acțiunile lui Pașcan Sergiu potrivit prevederilor art.361 alin.(2) lit. b) din Codul penal, cu semnele calificative-*confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, acțiuni săvârșite de către două sau mai multe persoane.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia, din motivul blândeții pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, recunoscându-l pe Pașcan Sergiu, culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 6 (șase) luni de închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 85 din Codul penal, dat fiind faptul că Pașcan Sergiu, condamnat prin sentința din 15 decembrie 2014, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) din Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub forma de închisoare pe un termen de 5 ani, iar prin art. 90 Cod penal, de executare pedepsei a fost suspendată pe un termen de probă de 5 ani, la pedeapsa stabilită urmează să fie adăugată parțial pedeapsa aplicată, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani și 1 lună, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cererii de apel, a invocat:

- deși instanța a calificat corect acțiunile inculpatului Pașcan Sergiu, consideră sentința nefondată sub aspectul blândeții pedepsei, fiindcă instanța de judecată a examinat în mod superficial circumstanțele cauzei ce țin de individualizarea pedepsei prevăzute de art. 75 din Codul penal;

- instanța de judecată la aplicarea pedepsei, trebuia să țină cont de faptul că,

inculpatul a săvârșit o infracțiunea prevăzută la art. 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal în termenul de probă, or, conform revendicării /F 246/, ultimul prin sentința din 15 decembrie 2014, a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de a 264 alin. (4) din Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub forma de închisoare termen de 5 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termei de 5 ani;

- instanța de fond menționează că infracțiunea comisă de inculpatul Pașcan Sergiu xxxxx, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, iar infracțiunea pentru care anterior a fost condamnat, a fost comisă din imprudență.

3.2 Apel suplimentar a declarat procurorul, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, din motivul blândeții pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, recunoscându-l pe Pașcan Sergiu, culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit.b) din Codul penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 6 (șase) luni de închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art.85 din Codul penal, dat fiind faptul că Pașcan Sergiu a fost condamnat prin sentința din 15 decembrie 2014, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(4) din Codul penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub forma de închisoare pe un termen de 5 ani, iar prin art.90 din Codul penal, executarea pedepsei a fost suspendată pe un termen de probă de 5 ani, la pedeapsa stabilită urmează să fie adăugată parțial pedeapsa aplicată, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani și 1 lună, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 2100 lei și 1820 lei suportate pentru efectuarea constatării tehnico-științifice nr.34/12/l-R-4513 din 24.01.2019.

În motivarea cererii de apel, acuizarea a invocat:

- sentința instanței de fond a fost contestată cu apel în termenul prevăzut de lege de către procuror, care a criticat-o doar sub aspectul individualizării greșite a pedepsei penale stabilite lui Pașcan Sergiu;

- la data de 02 decembrie 2019, după prezentarea cauzei penale și a cererii de apel subsemnatului, a constatat că procurorul apelant a omis să solicite instanței de apel examinarea chestiunii privind punerea în sarcina inculpatului Pașcan Sergiu a cheltuielilor judiciare suportate de către organul de urmărire penală pentru efectuarea constatărilor tehnico-științifică;

- potrivit actelor cauzei penale, organul de urmărire penală a ordonat la data de 28.09.2019 efectuarea unei constatări în domeniul grafoscopiei și tehnică a documentelor, (f.d.35-38). La data de 24.01.2019 de către Centrul Tehnico-criminalistic și expertize judiciare al IGP MAI RM, a fost efectuată constatarea tehnico- științifică nr.34/12/1- R-4513. Conform Hotărârii Guvernului nr.194 din 24.03.2017 constatările tehnico- științifice se efectuează contra plată;

- potrivit notei prezentate de către instituția indicată supra, în urma

examinărilor tehnice complexe (tehnice a documentelor și grafoscopice) în cadrul raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/l-R-4513 din 24.01.2019 au fost suportate cheltuieli în sumă de 2100 lei și 1820 lei;

- obligația inculpatului condamnat de a suporta cheltuielile judiciare este principială de vreme ce săvârșirea infracțiunii atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, inclusiv pentru a i se aplica infractorului pedeapsa de a suporta cheltuielile judiciare îi revine acestuia în principal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2019, a fost admis apelul declarat de procurorul în Procuratura raionului Căușeni, Petru Leu, și apelul suplimentar declarat de către procurorul delegat în Procuratura de circumscripție Chișinău, Natalia Andronic, fiind casată parțial sentința, în partea individualizării pedepsei și a cheltuielilor de judecată și în această parte a fost pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează: lui Pașcan Sergiu xxxxx recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, de numit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Conform art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată se adăugă parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Militare din 15 decembrie 2014, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă de 5 ani și 1 (una) lună închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. A fost încasat de la Pașcan Sergiu xxxxx cheltuielile judiciare în sumă de 3920 lei în contul statului. În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale.

Totodată, instanța de apel a menționat că, la stabilirea măsurii și mărimii pedepsei în privința inculpatului Pașcan Sergiu xxxxx, în vederea corectării, reeducării, precum și ca măsură de pedeapsă, instanța de fond i-a stabilit o pedeapsă prea blândă, sub formă de amendă.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Pașcan Sergiu, instanța de fond nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, considerând eronat că îndreptarea și corectarea lui Pașcan Sergiu xxxxx e posibilă fără izolare de societate, în conformitate cu cerințele art. art. 75-78 Cod penal aplicându-i pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 700 uc, echivalentul a 35000,0 lei.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța, urma să ia în considerare faptul că aceasta, conform revendicării /F 246/, prin sentința din 15 decembrie 2014, a fost

condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(4) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub forma de închisoare pe un termen de 5 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 5 ani (f.d.88-91), deci a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal în termenul de probă.

Subsecvent, în viziunea instanței de apel, instanța de fond la stabilirea pedepsei nu a luat în considerare faptul că inculpatul Pașcan Sergiu xxxxx a fost sancționat în baza art.85 alin. (1) Cod contravențional, pentru comiterea contravenției ce ține de procurarea, păstrarea și consumul de droguri fără prescripția medicului.

Totodată, instanța de apel a considerat neîntemeiată concluzia instanței de fond, precum că, corijarea inculpatului ar fi posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, deoarece nu va fi atins scopul de reeducare și corectare a acestuia, mai mult pedeapsa cu amenda nu va atinge scopul procesului penal, anume de a proteja persoana, societatea și statul de infracțiuni.

Astfel, se ajunge la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului Pașcan Sergiu xxxxx va fi posibilă prin izolarea acestuia de societate.

Așa, instanța de apel a considerat că circumstanțele menționate indică la faptul că, inculpatul Pașcan Sergiu urmează, în vederea corectării și reeducării, precum și ca măsură de pedeapsă, a-i fi aplicată o pedeapsă reală cu închisoare în limitele sancțiunilor prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal.

Deci, instanța de apel a considerat că circumstanțele invocate de către prima instanță nu îndreptățesc faptele comise de către inculpat și deci, nu poate genera aplicarea unei pedepse neechitabile, mai mult, soluția adoptată de către prima instanță nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, pentru a nu admite pe viitor săvârșirea a astfel de infracțiuni, or aplicarea unor pedepse penale reale cu închisoare ar asigura conștientizarea de către Pașcan Sergiu a celor comise cu adoptarea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul în societate.

Ținând cont de normele enunțate supra, instanța de apel a conchis lui Pașcan Sergiu xxxxx recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit.b) din Codul penal, de numit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Astfel, reieșind din circumstanțele cauzei penale, personalitatea inculpatului Pașcan Sergiu xxxxx, de gravitatea faptei prejudiciabile comise, instanța de apel a menționat, că aceasta urmează să execute pedeapsa cu închisoarea care-i va fi stabilită în penitenciar de tip semiînchis.

În ceea ce privește cheltuielile judiciare, stipulate în cererea de apel suplimentară, instanța de apel a reținut că, potrivit actelor cauzei penale, organul de urmărire penală a ordonat la data de 28.09.2019 efectuarea unei constatări în domeniul grafoscopiei și tehnică a documentelor, (f.d.35-38). La data de 24.01.2019

de către Centrul Tehnico-criminalistic și expertize judiciare al IGP MAI RM a fost efectuată constatarea tehnico- științifică nr.34/12/1- R-4513.

Potrivit notei prezentate de către instituția indicată supra, în urma examinărilor tehnice complexe (tehnice a documentelor și grafoscopice) în cadrul raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/1-R-4513 din 24.01.2019 au fost suportate cheltuieli în sumă de 2100 lei și 1820 lei.

În continuare, instanța de apel a dispus încasarea din contul inculpatului Pașcan Sergiu în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 3920,0 lei suportate pentru efectuarea constatării tehnic-științifice nr.34/12/1-R-4513 din 24.01.2019.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar declarat de către:

5.1 Inculpat, care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului ordinar invocă:

- vina de comiterea infracțiunii imputate a recunoscut-o deplin, iar în instanța de judecată, folosindu-se de dreptul de a recunoaște faptele indicate în rechizitoriu, nu a solicitat prezentarea a careva probe noi, a cerut de la instanță ca cauza dată să fie examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate cu dispozițiile art. 364¹ Cod de procedură penală, intenționând ca în privința sa să fie aplicată o pedeapsă mai blândă, ne privativă de libertate;

- în prima instanță, reieșind din faptul că este de o vîrstă tînă, nu dispune de surse financiare, intenționa de a înregistra căsătoria cu o persoană care are la întreținere un copil minor, a rugat ca să i se aplice o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității, instanța însă a găsit de cuviință pentru a-i aplica o pedeapsă cu amendă și cu toate că pedeapsa numită este, conform legii, o pedeapsă mai blândă, pentru el pedeapsa aplicată a fost mai dură și totuși, a împrumutat bani și a achitat 17500 lei;

- prima instanță, la aplicarea pedepsei penale, a luat în considerație argumentele invocate în ședința de judecată și anume, că intenționa să înregistreze căsătoria cu o femeie care are la întreținere un copil minor, că este unicul întreținător, că se căiește sincer de cele întîmplate, că a cerut examinarea cauzei în conformitate cu dispozițiile art. 364¹ Cod de procedură penală și că pedeapsa aplicată va atinge scopul necesar, și întradevăr această pedeapsă l-a pus să conștientizeze asupra faptei săvîrșite;

- consideră că concluzia instanței de apel de a-l lipsi de libertate este greșită și că ar fi posibil de a i se da încă o șansă în interesele familiei sale;

-a fost judecat pe cînd era la serviciu în Forțele Armate ale R. Moldova și a comis infracțiunea /accidentul rutier/, cu părere de rău, la insistența comandantului său care i-a zis să urce la volan și el, fiind militar a executat ordinul acestuia;

- la executarea pedepsei penale aplicate de Judecătoria Militară, nu a avut careva încălcări;

- la data de 10.01.2020, a înregistrat căsătoria cu o femeie care mai are la întreținere un copil minor, soția sa este gravidă și prin această hotărâre, pentru greșeala sa, va suferi toată familia sa;

- pentru a întreține familia, cu soția s-a aflat în concubinaj din toamna anului 2018, cu soția a luat mai multe credite pe care trebuie să le restituie pînă în luna iunie 2021 și dacă va fi lipsit de libertate, aceste sume vor cădea pe spatele familiei sale, ce va afecta foarte mult financiar familia;

- se căiește sincer de cele întîmplate și roagă din tot sufletul instanța de judecată ca să-i dea încă o șansă să rămînă la libertate, pentru a nu-și pierde familia numai ce formată;

- dacă ar fi cunoscut că pentru acțiunile sale poate fi atras la răspundere penală, nu făcea acest lucru niciodată în viață;

- nu poate fi considerat faptul aflării sale la libertate ca fiind un risc pentru societate și toate acestea se confirmă prin probele anexate la materialele cauzei și cele anexate la această cerere de recurs.

În drept își întemeiază recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

5.2. La data de 28 ianuarie 2020, inculpatul a depus recurs suplimentar, prin care a solicitat menținerea sentinței.

În motivarea recursului a indicat:

- instanța de apel nu a luat în considerație circumstanțele atenuante și anume că, a recunoscut vina, fiindu-i explicat că numai în așa condiție v-a primi o pedeapsă neprivativă de libertate; că fiind la o vîrstă tînă, nu dispune de surse financiare, dar a făcut tot posibilul ca să achite pedeapsa sub formă de amendă, pe care i-a numit-o instanța, că a înregistrat căsătoria și soția sa este însărcinată și mai are l-a întreținere un copil minor; este unicul întreținător al familiei; a fost judecat inițial cînd se afla în cadrul serviciului militar și a comis o infracțiune din imprudență; că în perioada termenului de probă nu a avut încălcări; nu a cunoscut faptul că, rețeta care i-a transmis-o Postica Radi era falsă și că pentru aceasta putea fi tras la răspundere penală.

5.3 Avocatul Malai T. în numele inculpatului, care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului indică:

- instanța de apel prin decizie nu a ținut cont de: căința sinceră în cadrul urmăririi penale și în ședințele de judecată; recunoașterea vinei; loc permanent de trai unde se caracterizează pozitiv (f.d.88-91); s-a căsătorit, are familie, copil la întreținere și în scurt timp va deveni tatic cu al doilea copil; la evidență la medicul psihiatru și narcolog nu se află; infracțiunea de care este condamnat este una mai puțin gravă; cauza penală s-a examinat în procedură simplificată;

- instanța de apel nu s-a expus în nici o formă posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, în privința inculpatului Pașcan Sergiu. Consideră că privarea de

libertate a condamnatului pe parcursul ispășirii pedepsei în condiții de închisoare îl lipsește pe condamnat de șansa de a se recupera și a deveni un cetățean sănătos al statului;

- instanța de apel nu a analizat posibilitatea aplicării față de Pașcan Sergiu a unei pedepse conform prevederilor art. 90¹ alin.(2) din Cod penal-condamnarea cu suspendarea parțială a pedepsei;

- instanța de apel nu a luat în considerare că, el este a doua oară condamnat și față de el poate fi aplicat o pedeapsă mai blândă, fără a fi izolat de societate cu ispășirea pedepsei în penitenciar;

- instanța de apel nu a luat în considerare că, condamnatul a achitat amenda stabilită conform sentinței primei instanțe în sumă de 17.500 lei (vezi f.d.220 este anexat bonul de plată) și chitanța(f.d.219);

- referitor la cheltuielile de judecată, instanța de apel nu a aplicat prevederile art.229 alin. (1) Cod de procedură penală, unde se stipulează că cheltuielile judiciare sunt cheltuieli suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat, dacă legea nu prevede altceva. Cel care a ordonat constatarea tehnico - științifică a fost anume ofițerul de urmărire penală. Legea nr. 1086 cu privire la expertizele judiciare și constatările medico legale și tehnico-științifice în capitolul 4 în art.15 indică faptul, că expertizele, constatările se efectuează la ordonarea organului de urmărire penală, a procurorului sau la cererea părților. În speță, a fost ordonat de ofițer de urmărire penală pentru buna desfășurare a procesului penal, deci statul urmează să achite plata pentru efectuarea lor;

- referitor la personalitatea inculpatului consideră, că din materialele cauzei penale inculpatul merită încrederea atenției în vederea aplicării unei pedepse neprivative de libertate, cu anularea pedepsei în formă de închisoare. Consideră că sentința este una legală și întemeiată în partea ce ține stabilirea pedepsei și executarea pedepselor în mod separat.

În drept, recursul declarat este întemeiat în baza art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile art.61, 75 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală. Instanța și-a argumentat suficient soluția în partea pedepsei, ținând cont în deplină măsură de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind

vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Așadar, în prezenta speță, în recursurile declarate, inculpatul și avocatul acestuia invocă ca temeiuri de casare a hotărârii instanței de apel, art.427 alin.(1) pct. 8), 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *nu au fost întrunite elementele infracțiunii; s-au aplicat pedepse individualizate, contrar prevederilor legale*, nefiind de acord cu aplicarea pedepsei reale cu închisoare, în privința inculpatului, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde, neprivative de libertate, totodată contestă decizia și în partea încasării cheltuielilor judiciare de la inculpat.

În același timp, Colegiul penal constată că recurenții sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte și v-a examina recursul prin prisma prevederilor art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, reieșind din faptul că recurenții, de fapt, nu sunt de acord cu aplicarea pedepsei reale sub formă de închisoare și încasarea cheltuielilor judiciare.

Analizând temeiurile invocate pentru recursuri, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speța nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii contra autorităților publice și a securității de stat, prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere protocolară (f.d. 210 v. I), beneficiază de reducerea cu o

treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Sanțiunea art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, prevede pedeapsă cu amendă de la 550 la 950 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 5 ani, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune mai puțin gravă.

Instanța de recurs reține, că prima instanță a stabilit inculpatului în temeiul art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale, echivalentul a 35000 lei, iar în baza art.85, 87 Cod penal, pedepsele stabilite prin sentința din 15 decembrie 2014, sub forma de închisoare pe un termen de 5 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 5 ani, și cea aplicată prin prezenta sentință sub formă de amendă în mărime de 700 (șapte sute) unități convenționale, se vor executa separat.

Instanța de apel a casat parțial sentința, în partea individualizării pedepsei și a cheltuielilor de judecată și în această parte a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Pașcan Sergiu recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal, i-a numit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Militare din 15 decembrie 2014, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă de 5 ani și 1 (una) lună închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. A fost încasat de la Pașcan Sergiu xxxxx cheltuielile judiciare în sumă de 3920 lei în contul statului. În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

Conform alin.(1) art.75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin.(8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Reieșind din textul hotărârii instanței de apel, se reține că această instanță just a reținut faptul, că la stabilirea felului și cuantumului pedepsei, în conformitate cu art. 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite (face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave), de persoana inculpatului Pașcan S. (la locul de trai se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află), de

faptul că a recunoscut vina, solicitând examinarea cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, de faptul că anterior a fost condamnat (la data de 15.12.2014 prin sentința Judecătorei Militare în baza art.264 alin. (4) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 5 ani, f.d.88-91 v. I), săvârșind infracțiunea prevăzută de art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal, în termenul de probațiune, totodată a fost sancționat în baza art.85 alin.(1) Cod contravențional, pentru comiterea contravenției ce ține de procurarea, păstrarea și consumul de droguri fără prescripția medicului.

La fel, instanța de apel a considerat neîntemeiată concluzia primei instanțe, precum că, corijarea inculpatului ar fi posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, deoarece nu va fi atins scopul de corectare și reeducare a acestuia, mai mult pedeapsa cu amendă nu va atinge scopul procesului penal, anume de a proteja persoana, societatea și statul de infracțiuni.

Mai mult ca atât, Colegiul penal consideră că în prezenta cauză, personalitatea inculpatului care anterior a mai fost în conflict cu legea, nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență, or dânsul nu a stat pe cale corectării și reeducării, nu a tras concluziile necesare și a continuat să comită infracțiuni, astfel instanța de apel just a concluzionat că, nu s-a stabilit temei de atenuare a pedepsei inculpatului, care a comis crima, în cazul dat, în termenul de probă stabilit anterior, fapt ce denotă că pedeapsa stabilită anterior nu a fost suficientă pentru conștientizarea de către inculpat a faptelor comise și ultimul nu a dat dovadă de corectare, în aspectul dat fiind aplicate prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal.

La fel, Colegiul penal relevă, că conform art.90 alin.(1) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.*

Deci, o condiție prevăzută expres în alin.(1) art.90 Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după

săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor alin.(1) art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră întemeiate considerentele instanței de apel că, în prezenta cauză, inculpatului urmează a-i fi aplicată pedeapsă reală cu închisoare, astfel instanța de recurs reține că, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, sau suspendarea parțială a executării pedepsei, deoarece personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență. Astfel, instanța de recurs nu poate neglija faptul, că anterior inculpatul a mai săvârșit o infracțiune, astfel se atestă că comiterea infracțiunilor, pentru inculpatul Pașcan S. a devenit o deprindere, iar aplicarea pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, pentru ca acesta să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale. În urma celor expuse, Colegiul penal respinge argumentul recurentului, precum că instanța de apel, nu a ținut cont în mod obiectiv de faptul individualizării pedepsei inculpatului, de faptul că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer, pledând pentru o pedeapsă mai blândă.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a casat sentința, aplicând inculpatului în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, 1 an și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, care este în limita sancțiunii normei penale menționate, ținându-se cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, urmare a circumstanțelor expuse mai sus. Totodată, instanța de apel justificat a aplicat în prezenta speță și prevederile art. 85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Militare din 15 decembrie 2014, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă de 5 ani și 1 (una) lună închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Ce ține de argumentul recurenților precum că, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că, inculpatul la locul de trai se caracterizează pozitiv, s-a căsătorit având la întreținere copil, soția fiind însărcinată cu al doilea copil, este unicul întreținător al familiei, are o vârstă tânără, Colegiul penal reține că circumstanțele în cauză, au dus la aplicarea față de inculpat a pedepsei sub formă de închisoare mai aproape de limita minimă, și nu sunt suficiente, la caz, de a aplica o pedeapsă mai blândă prevăzută de sancțiunea normei imputate.

În atare împrejurări, Colegiul penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Cu referire la un alt motiv de critică din recursul avocatului Malai T. în numele inculpatului, precum că statul urmează să achite plata pentru cheltuielile judiciare, se constată, că a constituit obiect de discuție în instanța de apel și asupra căruia această instanță s-a expus întemeiat, respectiv nu există raționamente ca instanța de recurs să se îndepărteze de la concluziile la care a ajuns instanța ierarhic inferioară.

Dispozițiile art. 227 alin. (1), (2) pct. 5) Cod de procedură penală, stipulează că cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Instanța de recurs reține că, în prezenta cauză penală, a fost dispusă efectuarea acțiunilor procesuale, fiind întocmită constatarea tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-4513 din 24 ianuarie 2019, pentru care a fost achitată suma de 3920 lei.

În conformitate cu prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. (2) Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Totodată, art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală, stipulează că instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Deci, reieșind din concluziile expuse de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate, Colegiul penal constată că, această instanță a dispus casarea parțială a acesteia și în partea care se referă la cheltuielile de judecată și a pronunțat în această parte, o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost încasat de la Pașcan S. în beneficiul statului suma de 3920 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, motivându-și soluția.

Astfel, din conținutul recursului, se atestă că recurentul nu aduce argumente sau circumstanțe ce ar putea răsturna soluția instanței de apel, privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, or în ședința de judecată a instanței de apel nu au fost prezentate probe referitor la situația materială precară a inculpatului, sau aflarea persoanelor la întreținerea acestuia.

În urma celor expuse, Colegiul penal atestă că constatarea tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-4513 din 24 ianuarie 2019, a fost ordonată și efectuată în cadrul procesului penal, fiind achitat pentru întocmirea acesteia din sumele alocate de stat, astfel, pînă la recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii cheltuielile au fost avansate de stat, cheltuieli, care după condamnarea acestuia pot fi recuperate de la condamnat. Astfel, Colegiul penal reține că, constatarea tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-4513 din 24 ianuarie 2019, fiind efectuată în cadrul cauzei penale în care instanțele de fond au constatat vinovăția lui Pașcan S. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, instanța de apel, just la solicitarea procurorului a dispus ca inculpatul să recupereze cheltuielile judiciare, nefiind stabilite careva circumstanțe de eliberare a acestuia de la plata cheltuielilor judiciare, prevăzute la art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală.

În asemenea împrejurări, Colegiul penal statuează, că la caz instanța de apel a motivat eficient soluția de admitere a solicitării procurorului de a încasa cheltuielile judiciare din contul inculpatului.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept invocate în recursurile declarate, prevăzute în pct.8 și pct.10) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Pașcan S. de către instanța de apel, a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursurilor declarate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpat și de către avocatul acestuia Malai Tatiana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Pașcan Sergiu xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 09 iulie 2020.

Președinte

Timofti Vadimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie